

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/1294/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814215174
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814215174.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: T. Z. L., s.r.o. so sídlom v F., T. XX, IČO: 35 792 752, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, IČO: 47 233 516 proti odporcovi R. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., Y. cesta XXXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu, občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom v Bratislave, Šafárikovo námestie 7, IČO: 42 362 962, zast. JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom so sídlom v Bratislave, Dobrovičova 13, o zaplatenie 831,21 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 17. februára 2015, č. k. 10C/179/2014-28, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka na strane odporcu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd konanie zastavil. Navrhovateľa zaviazal nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania v sume 118,98 eur na účet JUDr. Bohdana Jakubisa, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Navrhovateľovi vrátil súdny poplatok v sume 42,80 eur s tým, že vrátenie súdneho poplatku vykoná Slovenská pošta, a.s., Turzova 1, Košice, po právoplatnosti rozhodnutia. V rozhodnutí konštatoval, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 831,21 eur s príslušenstvom, ktorá predstavovala nesplatený úver poskytnutý odporcovi na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. 8400007678 zo dňa 12.05.2008. Dňa 16.02.2015 vzal navrhovateľ návrh v celom rozsahu späť, preto súd podľa § 96 O.s.p. konanie vo veci samej zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., podľa ktorého ak niektorý u účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Navrhovateľ späťvzatím návrhu procesne zavinil zastavenie konania, preto súd zaviazal navrhovateľa nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktoré predstavujú trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnych služieb po 51,45 eur a 2x režijný paušál v sume 8,04 eur za prípravu a prevzatie zastúpenia a písomné vyjadrenie vo veci samej zo dňa 16.02.2015. O vrátení súdneho poplatku kráteného o sumu 6,70 eur súd rozhodol podľa § 11 ods. 3, 4 Zák. č. 71/92 Zb. o súdnych poplatkoch.

Proti tomuto uzneseniu, jeho výrokovej časti, ktorou súd prvého stupňa zaviazal navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania, podal v zákonnej lehote, prostredníctvom právneho zástupcu, odvolanie navrhovateľ. Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka nepovažoval za účelne vynaložené na bránenie práva, pričom zdôraznil, že súd žiadnym spôsobom nevysvetlil, na základe čoho dospel k účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, ak vedľajší účastník je zo zákona subjektom, ktorý má svoju činnosť vykonávať sám. Poukázal na to, že činnosť vedľajšieho účastníka spočívala v predložení predformulovanej námietky premlčania.

Na podporu svojej argumentácie poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo/9/2013 zo dňa 20.06.2014. Zastával názor, že ako subjekt, ktorému zákon priznáva osobitné postavenie (§ 25 Zák. č. 250/2007 Z. z.) bude tento subjekt odborne, personálne a materiálne pripravený na vykonávanie svojej činnosti. V opačnom prípade by bolo nelogické, aby osobitné postavenie sa priznávalo subjektu, ktorý nie je schopný a spôsobilý realizovať svoju činnosť. Vyslovil názor, že združenie - vedľajší účastník v tomto prípade namiesto toho, aby zastupovalo spotrebiteľa, aby vystupovalo prostredníctvom svojich „odborne vyškolených“ zamestnancov a členov, vstupuje do konania vždy už zastúpené právnym zástupcom, a to pravidelne vo všetkých konaniach a bez výnimky, aj keď o obsahu konania nemá žiadnu predstavu.

K odvolaniu navrhovateľa vyjadrenie písomne podané nebolo.

Krajský súd preskúmal vec v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné v tejto časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdiť.

V predmetnej veci bolo konanie vo veci samej zastavené v dôsledku späťvzatia návrhu.

Podľa ust. § 93 ods. 4 veta prvá O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V prípade, pokiaľ je konanie zastavené, v zásade platí, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Pokiaľ však došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania, rozhoduje súd podľa ustálenej súdnej praxe podľa ods. 2 cit. zákonného ustanovenia. Podľa prvej vety citovaného zákonného ustanovenia hradí trovy zastaveného konania ten z účastníkov, ktorý zaviniť, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie sa pritom posudzuje len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, lebo potom by sa jednalo o posúdenie dôvodnosti nároku vo veci samej, takže by po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť veci samej. Preto, ak vzal navrhovateľ návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí, ak nejde o prípad druhej vety tohto zákonného ustanovenia, že procesne zaviniť zastavenie konania.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplatať čiastky 831,21 eur s príslušenstvom. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 16.02.2015 vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcovi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Súd prvého stupňa odporcovi náhradu trov konania nepriznal, keďže si žiadne trovy v konaní neuplatnil.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 118,98 eur. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožnil. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, čl. 47 ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Nepriznanie trov vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu by znamenalo porušenie princípu rovnosti zbraní v občianskom súdnom konaní. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 16.02.2015 doručil súdu vyjadrenie k veci, v ktorom právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, a preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia.

Odvolací súd tak v danom prípade nepovažoval za dôvodné námietky navrhovateľa týkajúce sa neúčelnosti trov vynaložených vedľajším účastníkom z titulu právneho zastúpenia na bránenie práva odporcu ako spotrebiteľa. Pokiaľ ide o namietanú účelnosť trov konania, odvolací súd zdôrazňuje, že odmena za prevzatie a prípravu zastúpenia bola súdom prvého stupňa správne priznaná vedľajšiemu účastníkovi ako za úkon právnej služby, ktorého vykonanie bolo procesne nevyhnutné v záujme ďalšieho účelného bránenia práv odporcu v občianskom súdnom konaní. Zákonný predpoklad účelnosti spíňali v preskúmvanej veci trovy právneho zastúpenia spočívajúce v priznaní odmeny za ďalší úkon právnej služby - vyjadrenie, v ktorom vedľajší účastník poukázal na jednotlivé obsahové nedostatky zmluvy a neprijateľné zmluvné podmienky a zároveň vzniesol námietku premlčania, teda išlo o úkon, ktorý nepochybne bol spôsobilý privodiť pre odporcu priaznivé rozhodnutie vo veci. Odvolací súd dodáva, že účelnosť trov podľa názoru odvolacieho súdu potrebné posudzovať predovšetkým vo väzbe na výsledok sporového konania, ktoré pre odporcu po intervencii vedľajšieho účastníka a následkom späťvzatia návrhu navrhovateľom voči odporcovi dopadlo v konečnom dôsledku úspešne, pretože odporca nebol rozhodnutím súdu zaviazaný k zaplateniu istiny s príslušenstvom uplatnenej navrhovateľom.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

V odvolacom konaní bol úspešný vedľajší účastník, ktorý by mal v zmysle ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania, vedľajší účastník si však trovy odvolacieho konania neuplatnil postupom podľa § 151 ods. 1, 2 O.s.p., preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.